

infirmatate» (*RMa*). No sembla ser àrab originàriament sinó arabització del grec μελαγχολία 'humor negre', 'tristesa', romànic *melanconia*. Junt amb el citat *malabuníya*, existiria un adj., *malabimí* 'trist, poc fèrtil: pron -*būni* pels moriscos (segons la norma d'accentuar la penúltima llarga), donaria compte de *Malagon*, amb el canvi normal, quasi general, *h* > *g*. Aplicat a un rodal poc fèrtil, sigui per la salinitat del terreny, o per allò que a València han anomenat la *tristea* d'un terreny o d'uns arbres, en terreny que s'ha espletat massa: la *tristea* de la taronja o d'un tarongerar.

MALAMALA, *Penya* ~ i *Barranc de* ~, parònims balears

A la comarca de Gandia, entremig dels termes (adjacents) Almiserà (XXXII, 171.22) i Lutxent (XXXI, 197.13). Nom relacionat amb els balears *Bini-garba* o *Malagarba* (a Ciutadella, Menorca); i a Mallorca, *Mirabona* (a Selva), antigament *Benimala* (1291) i *Binimala* (1338); i, en el *Rept.* de Mall., *Bilamala*; en fi també s'hi troben variants *Berabona* i *Malagarba*, vol. I, pp. 206-207.

Allí, a la p. 160 s'havien admès dues possibilitats etimològiques, la 2^a de les quals ja tendíem a desestimar a favor de l'altra, a la qual ara el NL valencià aporta un nou paral·lel. Comprenem, doncs, entre tots ells, que originàriament figurava PINNA 'penya' combinat amb *mala*, en el valencià i el mallorquí; i combinat amb CALVA (> *garba*) en el menorquí; en tots ells PINNA, arabitzat en *Bena-* (*M-*), es dissimilà, primer en *Belam-*, després assimilat en *Malamala*. I en els balears hi hagué en part substitució de *Bena-*, per *Bini-* i les altres variants. En tots hi ajudaria el canvi volgut de *Ben-* en *Mal-*, o viceversa, per raons de pessimisme o de bon averany.

Notem, de passada, que hi hagué encara altres parònims balears. Un altre *Malagarba* a Maria (Mall. XI, 34.19, Masc. 20D2), i *Sa Malagarba* a Migjorn Gran (XLI, 23.8, Masc. 6G10).

MALANY

Nom bastant repetit de paratges on s'ha fet una «mala anyada», on no es cull res (o pretenen que no s'hi cull res de bo). Hi ha contraposició amb *Bonany*, llogaret prop de Santes Creus; i *Bonany*, santuari mallorquí que dona nom a Vilafranca de *Bonany*.

Enumerem-los breument: *L'Hort del Malany*, un dels cims de la muntanya de Montserrat, entre el cim dels Ecos i el Coll de *Port* («Porc»): oït 1924 i llegit als mapes de la muntanya: potser fou nom d'un raconet al dessota, on algun monjo anacoreta havia assajat alguna hortalissa (o bé nom fantasiós i simbòlic, donat per monjos enyorosos, en memòria de llur anterior vida pagesa).

Bastant repetit en el Migjorn valencià: *Mas del Malany* te. Alcoi (XXXIV), 10.17; 11x38). Racó del *Malany* a l'Atzúbia; *Malany*, pda. d'Agres; Caseta de *Malany* a Pego (XXXIII, 115.5, XXIV 38.11; XXXIII, 11.12). A Mallorca: Torrent o Rec i Pont de *Malany* te. Alcúdia. L'Arx. Lluís Salvador trobava un *Torrent de Malany* en un escrit del S. XIV (*Les Balears*, II, 131).

Això suggereix una explicació semàntica de *Malgovern*, partida del terme de la ciutat de Lleida, que ens ha intrigat en l'article *Goberna*: pot ser *govern* en el sentit de 'alimentació' que és usual en el parlar dels pastors (*DECat.* IV, 594a40-55; acc. ja documentada en el S. XIII en Cerverí i en Guillem de Cervera (594b24ss.): seria una pagesia que no donava gaire rendiment, segons els seus masovers. Cf. encara *Milany*.

MALMERCAT

Poblet de l'Alt Pallars, agre. a Soriguera, damunt i a l'E. de Sort. Oït *malmerkát* a Sort, Casac. 1920; per mi també a Sort, a Soriguera, 1959, i en les enqs. dels pobles circumdants, 1963 a Malmercat mateix (XXVII, 21-23).

MENC. ANT. 1359 id. (*CoDoACA.* XII, 74). Altres anteriors són noms de barons, relacionats amb la Cat. occid., i probt. senyors o fadristerms d'aquest poble: 1156: P. de *Malmercat*, doc. al·lusiu a Perves (*Col·l. Moreau* LXVIII); c. 1190: «Alegret d'Eroles, G. de *Malmercat*, Ramon de Ribelles ---» (MiretS. *Templ.* p. 161).

Es deu haver d'explicar com a nom de caràcter pessimista (més o menys sincerament): potser en comparació amb els mercats de Sort, i el que hi hauria a Vilamur, poble immediat i cap d'aquella baronia: es pogué fer en aquest poblet un mercadet sucursal, necessàriament ben modest.

Cert que aquí la presència d'una *m* a la síl·laba següent, fa concebre la possibilitat d'una alteració fonètica assimilatòria: en una denominació *Bell-mercat*, i fins de *Vall-mercat*, però no ens hi indueixen pas les mencions medievals, totes amb *Mal-*.

MALPARTIT

Poblet del Segrià, agre. a Torreferrera, uns 12 k. al NO. de Lleida (entre Almacelles, Alguaire i Alpicat).

Pron.: *malpartit* (en l'enq. del poble mateix, 1956, XVII, 84-86).

MENC. ANT. 1250: castell i vila de *Malpartit*, que tenen en feu els Templers de Gardeny (MiretS., *Templ.* 348n.); altra cita de 1250, en CCandi (*Mi.Hi.Ca.* I, 18); S. XVI, citat entre Rosselló i El Canís (MiretS., o.c. 468).

HOMÒNIM, aragonès: «logar que yes dito *Malpartit*», situat en el te. de Quicena, p.j. Osca (Nav.Tomás, *Doc.Li.A.Ar.* 34.7); i els parònims caste-